

РЕШЕНИЕ

№ 1649

гр. София, 05.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 99 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ПЕТРОСЛАВ В. КЪНЕВ

при участието на секретаря СТАНИСЛАВА ИЛ. ЧЕРВЕНЯКОВА като разгледа докладваното от ПЕТРОСЛАВ В. КЪНЕВ Административно наказателно дело № 20241110203139 по описа за 2024 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 189, ал. 8 от ЗДвП, вр. чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по повод депозирана жалба от П. М. Д., ЕГН ***** срещу електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство серия К № 8527708, издаден от СДВР, с който за нарушение на чл. 21, ал. 1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), на жалбоподателя е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 50 лева на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП.

С жалбата се изразява недоволство от атакувания електронен фиш и се иска неговата отмяна. Твърди се, че били допуснати редица съществени нарушения на материалния и процесуалния закон в хода на административнонаказателното производство. Сочи се, че не било ясно описано самото нарушение и мястото на неговото извършване, както и липсвала яснота относно санкционирания субект.

В откритото съдебно заседание, жалбоподателят П. М. Д., редовно призован, не се явява и не се представлява.

За АНО, редовно уведомен, не се явява представител в откритото съдебно заседание. Депозирани са писмени бележки от юрисконсулт С., с които се иска обжалваният електронен фиш да бъде потвърден като правилен и законосъобразен. Претендира се юрисконсултско възнаграждение и се прави възражение за прекомерност на евентуално поискано от другата страна адвокатско възнаграждение.

Жалбата е процесуално допустима, тъй като изхожда от легитимирано лице, подадена е в законоустановения срок, срещу подлежащ на обжалване акт, съдържа необходимите реквизити и производството по делото е редовно образувано пред РС-София.

Софийският районен съд, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и като съобрази закона, намира за установено от фактическа страна следното:

На 23.06.2023 г. в 12:15 часа, мобилна система за видеоконтрол „АТСС“ № MD1193 заснела лек автомобил марка „****“, модел „****“ с рег. № ****, движещ се в град София, по бул. „*****“ до номер 326, в посока от ул. „*****“ към бул. „****“, с превишена скорост – 69 км/ч, при максимално разрешена за движение в населено място – 50 км/ч.

Въз основа на тези данни, проверка за собственост на заснетия автомобил и представена декларация от законния представител на юридическото лице собственик на превозното средство с информация за лицето, което е управлявало автомобила на процесната дата, бил издаден от СДВР и обжалваният понастоящем електронен фиш серия К № 8527708 за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство, с който за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП на жалбоподателя е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 50 лева на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП.

Описаната фактическа обстановка се установява по категоричен начин от събраните по делото писмени доказателства и доказателствени средства, които преценени поотделно и в тяхната съвкупност не водят до различни фактически изводи.

При така установените факти, съдът намира следното от правна страна:

Законодателят е предвидил възможността нарушенията по ЗДвП да се санкционират освен с наказателно постановление и с „електронен фиш“, като по този начин се гарантира бързина на процеса по установяване и налагане на наказанията. Съгласно чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Посоченото отсъствие на контролен орган касае издаването на електронния фиш, а не както понякога се тълкуваше преди изменението на закона, че контролният орган трябвало да отсъства от мястото, на което е било монтирано автоматизираното техническо средство при заснемане на нарушението.

Задължително условие за санкционирането с електронен фиш е нарушението да

е установено и заснето с автоматизирано техническо средство, т.е. да няма човешка намеса при установяване на нарушението, за да се избегне субективният човешки фактор. В процеса по издаването на ел. фиш не участват двете страни, характерни за първата фаза на административнонаказателното производство.

С измененията на ЗДвП, публикувани в ДВ бр.19 от 13.03.2015 г., законът беше съобразен с изложените в Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. на ВАС становища относно използването на мобилни камери за установяване на нарушенията на ограниченията на скоростта. В разпоредбата на чл.189, ал.4 от ЗДвП беше добавен терминът „автоматизирано“ техническо средство, а съгласно § 6, т. 65 от допълнителните разпоредби на ЗДвП - „Автоматизирани технически средства и системи са уреди за контрол работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес“, тоест контролният орган не се намесва в работата на мобилното автоматизирано техническо средство, а само го позиционира, включва и задава ограничението на скоростта, а след преустановяване на контрола го изключва и демонтира. Именно в това се изразява поставянето на начало и край на работния процес от контролния орган.

В мотивите към проекта на Закона за изменение и допълнение на ЗДвП се посочва, че една от причините за въведените изменения е именно Тълкувателно решение № 1 от 2014 г. на Върховния административен съд, с което реализирането на административнонаказателната отговорност за нарушения на Закона за движението по пътищата чрез издаване на електронен фиш при осъществяване на контрол с мобилни системи за контрол било преустановено и това рефлектирало пряко върху дисциплината на водачите. Посочва се, че използването на мобилни технически средства е автоматизиран процес, при който единствената намеса на контролния орган се свежда до позиционирането и настройката на автоматизираното техническо средство. Същите установяват нарушенията по аналогичен със стационарните средства способ. Всички автоматизирани технически средства - мобилни и стационарни, са преминали метрологична проверка съгласно Закона за измерванията, в това число и софтуера за обработка на доказателствения материал и са въведени в експлоатация при стриктно спазване на нормативните предписания. При въвеждането в експлоатация на всяко техническо средство, сертифициращият орган - Български институт по метрология, осъществява проверка и на софтуерната програмата, генерираща снимковия материал, което е отразено и в сертификата и първоначалната метрологична проверка. Принципът на действие, както на стационарните, така и на мобилните

системи е един и същ: измерване на скоростта от сертифициран измерител и задействане на камера, визуализираща измерването, респективно превозното средство. Обработката и издаването на електронен фиш и за двата вида системи е от централизирана информационна система.

Към датата на нарушението вече е било отменено изискването на чл. 165, ал. 2, т. 8 от ЗДвП да се обозначават чрез поставяне на пътни знаци, оповестяват в средствата за масово осведомяване или на интернет страницата на Министерството на вътрешните работи участъка от пътя, на който се осъществява контрол по спазването на правилата за движение чрез автоматизирани технически средства или системи. След като това изискване е отпаднало и то изрично е отменено с последвалата редакция на закона, то не е необходимо участъкът, в който се е извършвал контрол на скоростта с автоматизирано техническо средство, да е бил обозначен с поставянето на пътен знак Е-24, каквото задължение имаха преди това контролните органи. Именно поради тази причина и след отпадането на посоченото законово изискване, не е необходимо да бъдат събирани доказателства за поставен пътен знак, указващ на водачите за извършвания видеоконтрол.

В съответствие с разпоредбата на чл. 189, ал. 8 от ЗДвП, АНО е изпратил на съда цялата преписка с информация за участъка от пътя, на който се извършва контрол на скоростта с автоматизирано техническо средство, с описание на мястото и географските координати, действащото ограничение на скоростта по чл. 21, посоката на движение на автомобила, разположението на автоматизираното техническо средство, неговия вид и данни за извършена метрологична проверка. Писмени доказателства относно всички тези обстоятелства се съдържат в кориците на делото.

В случая нарушението е установено от мобилна система за видеоконтрол „АТСС CORDON M2“ № MD1193, надлежно калибрована, при която измерването, регистрирането и записът на нарушенията се извършва от система радар-камера-компютър, като единствената роля на оператора на системата е да позиционира техническото средство, като го насочи към определения за наблюдение участък от пътя и да въведе ограниченията за скоростта на този участък. Ето защо съдът намира, че процесната система за контрол на скоростта отговаря на изискването на ЗДвП, техническото средство, с което е установено и заснето нарушението, да бъде автоматизирано, за да не позволява човешка намеса при установяването и заснемането на всяко едно конкретно нарушение. Именно по тази причина в електронния фиш липсва посочване на конкретен издател, тъй като операторът на системата за видеоконтрол няма това качество.

Съдът приема за доказано авторството на деянието, понеже автомобилът е заснет с мобилна камера за превишена скорост и снимката е приложена по делото, като върху нея са посочени датата и часът на нарушението. Съгласно разпоредбата на

чл.188, ал.2 от ЗДвП, когато нарушението е извършено при управление на моторно превозно средство, собственост на юридическо лице, предвиденото по този закон наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на моторното превозно средство. В случая е представена декларация по чл.189, ал.5 от ЗДвП от Ю. С. А., в качеството ѝ на законен представител на юридическото лице собственик на автомобила „*****“ ЕООД, че на 23.06.2023 г. в 12:15 часа автомобилът с рег. № **** е бил управляван от лицето П. М. Д., ЕГН *****, тоест по време на извършване на нарушението автомобилът се е управлявал от жалбоподателя П. М. Д.. Към декларацията е приложено и изискваното от закона копие от СУМПС на П. М. Д., като самият той в депозираната жалба не отрича, че е управлявал превозното средство.

Съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 11 от ЗДвП, влезлият в сила електронен фиш се смята за влязло в сила наказателно постановление. Самият електронен фиш е приравнен от законодателя на наказателно постановление, тъй като с него, освен че се установява нарушението, се налага и конкретно наказание за това нарушение. Тоест тук процедурата е различна от тази по ЗАНН, като нямаме отделен АУАН и НП, а двата акта са инкорпирани в електронния фиш. Следователно не може да се приложи разпоредбата на чл. 34 от ЗАНН, относно сроковете за издаване на АУАН и НП, тъй като ел. фиш е приравнен на наказателно постановление, а за дата на издаването му се счита датата на извършеното нарушение. Електронният фиш съдържа всички необходими реквизити във връзка с извършеното нарушение, а именно: дата, място, начин на извършване на нарушението и самоличност на нарушителя. Разликата в засечената скорост от 72 км/ч и посочената в ел. фиш скорост от 69 км/ч се дължи на така наречения „толеранс“, който представлява възможната процентна грешка при засичането на скоростта. Този толеранс е 3% от засечената скорост и се отчита в полза на нарушителя, като засечената от радара скорост се намалява именно с тези 3%. Точно заради това не може да се говори за нарушаване правата на жалбоподателя, поради неяснота или противоречия в издадения ел. фиш. Напротив, правата му са напълно защитени, тъй като евентуално възможната грешка при отчитането на скоростта е изчислена в негова полза.

Следва да се отбележи, че от приложените по делото Протокол № 019-СГ-ИСИС от проверка на мобилна система за видеоконтрол „ATCC CORDON M2“ № MD1193 от 14.03.2023 г. и приложеното Удостоверение за вписан тип средство за измерване се установява, че система за видеоконтрол „ATCC CORDON M2“ № MD1193 е мобилна такава, одобрена да служи за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение, надлежно калибрована и технически годна към датата на нарушението за осъществяване на посочения видеоконтрол.

Обстоятелството, че в ел. фиш не са посочени начинът на обжалването му и

органът, пред който се обжалва, по никакъв начин не е довело до ограничаване правото на защита на жалбоподателя. Фактът, че делото се разглежда от настоящия състав и производството е редовно образувано пред СРС е достатъчно показателен, че са напълно защитени правата му и същият се е възползвал от дадената законова възможност да обжалва, и да иска отмяна на наложената му глоба пред съда.

Според чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, при избиране скоростта на движение на водача на пътно превозно средство е забранено да превишава стойностите на скоростта в км/ч, посочени изчерпателно в тази алинея, а според чл. 21, ал. 2 от ЗДвП, когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак. В конкретния случай жалбоподателят е нарушил разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, понеже се е движил с автомобила с по-висока от максимално разрешената скорост за движение в населено място от 50 км/ч. Касае се за нарушаване на общата забрана по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП в населено място да не се превишава максимално допустимата скорост за движение от 50 км/ч, а не става дума за различна от посочената в ал. 1 скорост, която се сигнализира с пътен знак по смисъла на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП. Водачът на автомобила се е намирал в населено място и е следвало да спазва ограничението на скоростта за населено място, тъй като в процесния участък не е имало поставен знак, указващ възможност за движение с по-висока скорост от 50 км/ч. Писмено доказателство за цитираното ограничение на скоростта е и приложеният по делото Протокол за използване на Автоматизирано техническо средство или система от 23.06.2023 г. В него ясно е описано мястото, където се е осъществявал контрол на скоростта и това, че ограничението е било общовалидното за населено място. Съставителят на протокола – длъжностното лице Г. М. се е подписал, че автоматизираното техническо средство е разположено и настроено съгласно изискванията за обслужване на производителя и нормативните предписания, а наличните пътни знаци са проверени преди и след измерването. Това е официален документ по смисъла на чл. 93, т. 5 от НК - съставен по предвидения ред от длъжностно лице в кръга на службата му и има доказателствена сила за описаните в него обстоятелства, едно от които е и ограничението на скоростта в процесния участък.

Санкционната норма на чл. 182, ал. 1 от ЗДвП предвижда, че водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място, се наказва, както следва: т. 2 - за превишаване от 11 до 20 км/ч - с глоба 50 лв.

С оглед на цитираната нормативна уредба и предвид установените по делото факти, съдът приема, че в случая жалбоподателят е нарушил забраната на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, тъй като от събраните по делото доказателства се установи, че на 23.06.2023 г. в 12:15 часа, лек автомобил марка „***“, модел „***“ с рег. № ****, управляван от П. М. Д., се е движил в град София, по бул. „*****“ до номер 326, в посока от ул. „*****“ към бул. „***“ с превишена скорост – 69 км/ч, при разрешена максимална скорост за

движение в населено място от 50 км/ч. Максимално разрешената скорост е била превишена от жалбоподателя с 19 км/ч, а размерът на глобата в този случай е точно 50 лева. Наказанието е фиксирано, поради което съдът не може да изменя неговия размер.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя, че не било ясно описано самото нарушение и мястото на неговото извършване, както и липсвала яснота относно санкционирания субект. Ясно в електронния фиш е описано, че се касае за управление на МПС с превишена скорост, посочено е ограничението на скоростта и установената скорост на движение на автомобила. Ясно е описано и мястото на нарушението - град София, бул. „*****“ до номер 326, в посока от ул. „*****“ към бул. „****“, като няма какво повече да се иска във връзка с посочване на точното място на деянието. В електронния фиш се посочват алтернативно - собственик, на когото е регистрирано МПС или ползвател, като в случая жалбоподателят Д. е наказан в качеството му на ползвател на превозното средство, поради което не е налице и твърдяната неяснота относно санкционирания субект. Никъде не се посочва да е санкциониран и няма описани данни да се налага наказание на законния представител на юридическото лице собственик на автомобила по смисъла на чл.188, ал.2 от ЗДвП.

В последно време изключително много зачестиха пътнотранспортните произшествия, които се дължат именно на шофиране с превишена скорост, а в населено място това поведение е особено опасно, поради наличието на пешеходци, сред които деца, възрастни хора и майки с бебета. В немалко случаи тези произшествия завършват със смърт или сериозни телесни увреждания. Поради тази причина следва да се обърне сериозно внимание на водачите, които си позволяват такова неправомерно поведение и според настоящия състав единствено ефективни наказания биха могли да осъществят както индивидуалната, така и генералната превенция (цел) на наказанието по смисъла на чл. 12 от ЗАНН, тоест не само да предупредят и превъзпитат нарушителя към спазване на установения правен ред, но и да имат възпиращо, възпитателно и предупредително действие по отношение на останалите членове на обществото. Нашата държава е на едно от челните места по смъртност вследствие на пътнотранспортни произшествия, а най-честата причина за тези произшествия е именно движението с превишена или несъобразена скорост. От друга страна съдът намира, че глоба в размер на 50 лева не се явява непосилно висока и несъответстваща на извършеното нарушение. Предвид на това, случаят не може да бъде приет за маловажен по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

С оглед гореизложеното, съдът прие, че правилно и законосъобразно е издаден обжалваният електронен фиш за реализиране административнонаказателната отговорност на жалбоподателя във връзка с извършването на това нарушение и същият следва да бъде потвърден.

При този изход на спора и с оглед направеното искане от процесуалния

представител на наказващия орган за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира същото за основателно. Съгласно чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, в полза на учреждениято или организацията, чийто орган е издал акта по чл. 58д, се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. На основание чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, възнаграждението за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания е от 80 до 150 лв., поради което съдът намира, че следва да се присъди такова в определения от закона минимум от 80 лева, тъй като делото не се отличава с фактическа и правна сложност, беше проведено само едно открито съдебно заседание, не бяха разпитвани свидетели, а юрисконсултът не се яви в съдебна зала, като единствено е изготвил и депозирал писмени бележки по делото.

Предвид изложеното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 и чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, Софийският районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство серия К № 8527708, издаден от СДВР, с който за нарушение на чл. 21, ал. 1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), на П. М. Д., ЕГН ***** е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 50 /петдесет/ лева на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП.

ОСЪЖДА жалбоподателя П. М. Д., ЕГН ***** да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР) сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____